

РЕШЕНИЕ

№ 14366

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2136** по
описа за **2025** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се
произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от
АПК.

Делото е образувано по жалба на „Титан пропъртис“ ООД срещу решение без номер от 03.07.2024
г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 1502/2024 г. на
Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 6 състав, с което е потвърдено
Наказателно постановление № 38-151/12.12.2023 г., издадено от председателя на Държавна
агенция за национална сигурност /ДАНС/.

С посоченото НП на „Титан пропъртис“ ООД е наложено административно наказание
„имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. на основание 116, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките
срещу изпирането на пари (ЗМИП), за нарушение на чл. 53, ал. 1, вр. с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е неправилно. Твърди се, че от дружеството е
представен документ за самоличност на клиента преди издаването на НП, поради което не е
извършено описаното в НП нарушение. Изложени са аргументи, че са налице основания за
приложение на чл. 28 от ЗАНН. От съда се иска решението на СРС да бъде отменено.
Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адвокат И.,
която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрист П., която оспорва касационната
жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 23.02.2023 г. е сключен Договор за посредничество между М. В. К. в качеството на възложител и „Титан пропъртис“ ООД, в качеството му на изпълнител. Предмет на договора е посредничество от страна на дружеството на М. В. К. при придобиването на имот, описан в Регистъра на предложените имоти, срещу определено възнаграждение. На 24.02.2023 г. е извършено плащане от М. В. К., като „Титан пропъртис“ ООД е издадена фактура. За изпълнителя, като задължено лице по чл. 4, т. 18 от ЗМИП, е налице задължение да идентифицира клиента си М. В. К., като приложи разпоредбата на чл. 53, ал. 1, във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗМИП - да изиска документ за самоличност и да снесе копие от документа за самоличност на М. В. К. като физическо лице.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение № ФР-10-8039/27.10.2023г. Срещу АУАН е постъпило възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 06.01.2025 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 20.01.2025 г. (вх. № 18091), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Не е спорно, че „Титан пропъртис“ ООД е юридическо лице, чийто основен предмет на дейност е извършването на посредничество при сделки с недвижими имоти, поради което попада сред задължените субекти по чл. 4, ал. 1, т. 18 от ЗМИП. Според тази разпоредба мерките по чл. 3, т. 1 - 6 са задължителни за лицата, които извършват по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, включително по отношение на сделки за отдаване под наем на недвижими имоти, при които месечният наем възлиза на или надвишава 10 000 евро или тяхната равностойност в друга валута. В чл. 3, т. 1 от ЗМИП е посочено, че една от мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари е комплексна оценка на

клиентите.

Според чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, комплексната проверка на клиентите включва идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Двата елемента, включващи идентификацията на клиентите, следва да бъдат приложени в условията на кумулативност.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, мерките за комплексна проверка на клиентите по чл. 10, т. 1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения, откриването на сметка по чл. 11, ал. 1, т. 1, извършването на случайна операция или сключването на случайната сделка по чл. 11, ал. 1, т. 2 - 5, вписването в регистъра по чл. 12, ал. 1, т. 1, извършването на операция или сделка по чл. 12, ал. 1, т. 2 и 3, влизането в сила на постановлението за възлагане по проведена публична продажба по чл. 13, ал. 2 или сключването на застрахователен договор по чл. 19, ал. 1, освен в предвидените от закона случаи.

Съгласно § 1, т.3 от ДР на ЗМИП, „делово взаимоотношение“ е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност. В случая сключеният договор за посредничество е именно такова делово взаимоотношение.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че за дружеството е възникнало задължението по чл. 53, ал. 1, вр. чл. 15, ал. 1 от ЗМИП преди сключването на договора за посредничество да идентифицира физическото лице чрез представен от същото документ за самоличност и да снемане на копие от него.

В административнонаказателното производство преди издаването на НП е дадена възможност на дружеството да представи данни за изпълнението на изискването на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП. В представеното разяснение от управителя на дружеството е посочено, че се извършва идентификация на физическите лице чрез представяне на документ за самоличност, но без снемането на копие от него. От проверяващите органи е прието, че от дружеството е извършено нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП, поради което е съставен АУАН. С възражението срещу АУАН е представено копие от личната карта на клиента, като не е ясно кога е било направено това копие /преди или след възникването на деловото взаимоотношение/. Предвид изричното изявление от управителя на дружеството, направено преди издаването на АУАН, касационният състав приема, че санкционираното юридическо лице не е доказало по безспорен начин, че е изпълнило императивната разпоредба на чл. 53, чл. 1 от ЗМИП, изисквайки документ за самоличност и снемайки копие от него преди възникването на деловото взаимоотношение. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение в тази насока.

В чл. 116, ал. 1, т. 2 от ЗМИП за нарушение на чл. 53, ал. 1 от ЗМИП е предвидено административно наказание „имуществена санкция“ в размер от 2 000 лв. до 20 000 лв. В случая имуществената санкция е в минимален размер, поради което същата е законосъобразна.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. По делото е представен списък на разноските от процесуалния представител на ответника, в който е поискано да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер от 300 лв. Съдът приема, че юрисконсултско възнаграждение следва да

бъде определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лв., предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА без номер от 03.07.2024 г., постановено по нахд № 1502/2024 г. на СРС, НО, 6 състав.

ОСЪЖДА „Титан пропъртис“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], бул. „черни връх“ № 61, ет. 3, ап. 24 на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, да заплати на Държавна агенция за национална сигурност сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.